

ÁCS VIVIEN

Mondd, te emlékszel még?

Mondd, te emlékszel még
A napra, amikor először találkoztunk,
A nyárra, mikor a nap oly forró volt,
Hogy égette az arcunk.
A városra, melyben külön éltünk, de
Mégis oly sok közös az emlékünkhöz?
Mondd, érzed-e még
A találkozásunk izgalmanak hevét,
Az ősszel történt első csókunk ízét,
A Dunánál lévő padok hideg kövét,
A hosszú séták alatt a kezem melegét?
Mondd, emlékszel még
Az első közös utazásra, a hosszú vonatozásra,
Az ölelésekben elvesző álmodozásra,
A pillanatokra, mikor fáradtan is látni akartalak,
És a megkönnyebbülésre, mikor végre közösek lettek
A minket körülvevő falak?
Emlékszel,
Az első randinkon milyen szép is volt az ég?
Láttad a felhők fölött lévő boldogság ígérését?
Ha kérdeznéd, én mire emlékszem,
Elmondanám, hogy a szavaidra, a bizsergető illatokra,
A tökéletes randikra, a közös főzésekre, a város felfedezésére,
De a legfontosabb, hogy emlékszem az időre,
Mert te pont jókor jöttél, kérdések nélkül is szerettél,
Megmutattad nekem, hogy van még igaz szerelem,
És a boldogságot most már nem keresem,
Mert minden reggel melletted lelem.